

เทศบัญญัติ
เทศบาลนครสมุทรปราการ

เรื่อง

๑๕
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข
พุทธศักราช ๒๕๕๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลนครสมุทรปราการ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข
พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือ บางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือ บางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุนัขจรจัด ควบคุมไม่ให้สุนัขก่อเหตุรำคาญ ป้องกันไม่ให้สุนัขทำร้ายผู้อื่น ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และดูแลความเป็นอยู่ตลอดจนสุขภาพของสุนัข โดยการจัดทำทะเบียนสุนัขที่เลี้ยงในเขตพื้นที่เทศบาลนครสมุทรปราการ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลนครสมุทรปราการ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลนครสมุทรปราการว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลนครสมุทรปราการโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลนคร-

สมุทรปราการ และผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ จิงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลนครสมุทรปราการ เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลนครสมุทรปราการแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับสุนัขของทางราชการ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าของสุนัข” หมายความว่า ผู้ที่นำสุนัขมาเลี้ยง รวมถึงผู้ครอบครองสุนัข หรือผู้ให้อาหารสุนัขเป็นประจำด้วย

“สถานที่เลี้ยง” หมายความว่า บริเวณที่อยู่ประจำของสุนัขซึ่งอยู่ในความคุ้มครองดูแลของเจ้าของสุนัข

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นครสมุทรปราการ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาลนครสมุทรปราการซึ่งได้รับแต่งตั้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า พนักงานเทศบาลนครสมุทรปราการซึ่งดำรงตำแหน่งนายสัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ชั้น ๑

“ใบรับรอง” หมายความว่า เอกสารรับรองรูปพรรณสัณฐานสุนัขซึ่งออกโดยโรงพยาบาลสัตว์ สังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ หรือโรงพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์

“การจดทะเบียนสุนัข” หมายความว่า การนำใบรับรองสุนัขไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อบันทึกจัดทำทะเบียนประวัติ และรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานของสุนัข

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของสุนัข รวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็นอันเกิดจากสุนัข

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลนครสมุทรปราการ
 “นายกเทศมนตรี” หมายความว่า นายกเทศมนตรีนคร
 สมุทรปราการ

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีรักษาการตามเทศบัญญัตินี้
 และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
 ตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗ ให้เขตเทศบาลนครสมุทรปราการเป็นเขต
 ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่หรือทาง
 สาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกสถานที่เลี้ยงในเขตเทศบาลโดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ การดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้
 หากเจ้าของสุนัขไม่สามารถดำเนินการเองได้ สามารถมอบอำนาจให้
 บุคคลอื่นดำเนินการแทน โดยมีหนังสือมอบอำนาจมาแสดงต่อ
 พนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๒ การจดทะเบียนสุนัข

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าของสุนัขดำเนินการขอจดทะเบียนสุนัข
 ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่นายกเทศมนตรีประกาศกำหนด

ภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่สุนัขเกิด หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสุนัขมาเลี้ยงในเขตเทศบาล พร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับรอง ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕ แห่งเทศบัญญัติ
นี้

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของสุนัข
พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๓) สำเนาทะเบียนบ้านที่ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัข
พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๔) หนังสือยินยอมให้ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัข ในกรณี
ที่เจ้าของสุนัขไม่ใช่เจ้าของบ้านที่ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสุนัข

(๕) เอกสารที่แสดงว่ามีการฉีดวัคซีนป้องกันโรค
พิษสุนัขบ้ามาแล้วไม่เกินหนึ่งปี (ถ้ามี)

(๖) เอกสารที่แสดงว่ามีการผ่าตัดทำหมัน โดย
สัตวแพทย์ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ถ้ามี)

(๗) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

ข้อ ๑๑ แบบคำขอจดทะเบียนสุนัข แบบบัตร
ประจำตัวสุนัข และแบบพิมพ์อื่นๆ ให้เป็นไปตามแบบที่
นายกเทศมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีต่อไปนี้ เจ้าของสุนัขต้องแจ้งต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุนั้น

(๑) เมื่อมีการย้ายที่อยู่ของสุนัข

(๒) เมื่อบัตรประจำตัวสุนัขสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๓ ในกรณีต่อไปนี้ เจ้าของสุนัขต้องแจ้งต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุนั้น

(๑) เมื่อมีกรณีที่สุนัขทำร้ายคน หรือ เมื่อสุนัขมี
พฤติกรรมดุร้าย

(๒) เมื่อสุนัขตาย

(๓) เมื่อสุนัขหาย

หมวด ๓

การควบคุมการเลี้ยงสุนัข

ข้อ ๑๔ ในการเลี้ยงสุนัข ให้เจ้าของสุนัขปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงให้เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตอยู่ของ
สุนัข มีแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดสิ่ง
ปฏิกูล อย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) ควบคุมไม่ให้สุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยงโดย
ปราศจากการควบคุม

(๓) ควบคุมไม่ให้สุนัขก่อเหตุรำคาญ เช่น ก่อให้เกิด
เสียงดังติดต่อกันเป็นเวลานาน

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) รับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัข เช่น เรื่องอาหาร ความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงสุนัขได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขให้เป็นปกติสุข

(๖) เมื่อสุนัขตาย เจ้าของสุนัขจะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคสุนัข เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขสู่คน

(๘) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสุนัขที่เลี้ยงเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขแยกกักสุนัขนั้นไว้ต่างหากแล้วแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๙) แสดงบัตรประจำตัวสุนัขหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับสุนัขเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ และอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและเทศบัญญัตินี้

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ เจ้าของสุนัขมีหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดในเขตเทศบาลโดยทันที

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสุนัขไม่ประสงค์จะเลี้ยงสุนัขอีกต่อไป ต้องมอบสุนัขพร้อมบัตรประจำตัวสุนัขให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าของสุนัขแทน และเจ้าของใหม่จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบสุนัข

หมวด ๔

การนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง

ข้อ ๑๗ ให้ผู้นำสุนัขไปในที่หรือทางสาธารณะ ปฏิบัติดังนี้

(๑) นำบัตรประจำตัวสุนัขติดตัวไปด้วย และแสดงบัตรประจำตัวสุนัขเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(๒) ควบคุมสุนัขด้วยเครื่องควบคุม หรือผูกสายลากจูงสุนัขที่มีความแข็งแรงเพียงพอ เช่น ใส่อุปกรณ์ครอบปากสุนัข จับสายลากจูงสุนัขห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร เพื่อสามารถหยุดยั้งสุนัขไม่ให้ทำร้ายผู้อื่นหรือก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งของสาธารณะหรือของบุคคลอื่นได้ทันที

ความใน (๒) ไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

๑) ขณะที่สุนัขอยู่ในระหว่างประกวด การแสดงหรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานมีมาตรการป้องกันไม่ให้สุนัขทำร้ายคน

๒) ขณะที่สุนัขอยู่ในการฝึกหัด โดยผู้ฝึกหามีมาตรการป้องกันไม่ให้สุนัขทำร้ายคน

๓) ขณะที่สุนัขอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันไม่ให้สุนัขเข้าถึงบุคคลภายนอก

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ หรือในเขตห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสุนัขอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กักสุนัขดังกล่าวไว้ และดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๙ เมื่อมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัข พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียน และเจ้าของสุนัขต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ คำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒ การจดทะเบียนสุนัข การควบคุมการเลี้ยงสุนัข และการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง ซึ่งมีอยู่ก่อนเทศบัญญัตินี้หรือตามที่บัญญัติไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายหลังจากเทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วหนึ่งปี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ) สัมพันธ์ เตชะเจริญกุล

(นายสัมพันธ์ เตชะเจริญกุล)

นายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) คณิต เอี่ยมระหงษ์

(นายคณิต เอี่ยมระหงษ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ